

CHAOS

STUDENTSKÝ ČASOPIS
GYMNÁZIA U LIBEŇSKÉHO ZÁMKU

ŠESTÉ VYDÁNÍ

ZÁŘÍ 2022

Vážení čtenáři,
dva měsíce prázdnin jsou za námi a před námi nový školní rok. Pro některé je to první rok na naší škole, někteří už nyní nebudou nejmladšími studenty, jiní se “přehupují” do 2. poloviny studia na GULZu a v neposlední řadě tady máme ty, které letos čeká maturita.

Věřím, že někteří z nás jsou plní očekávání, co nový školní rok přinese. Nicméně tu bude i určitá část těch, které představa deseti měsíců upřímně děsí.

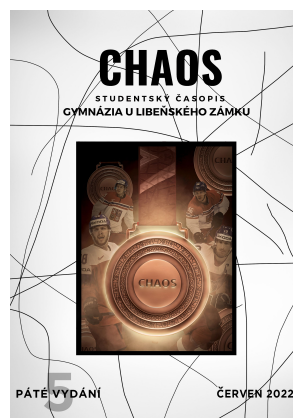
Ať už jste kdokoli, student nebo profesor, prvák nebo čtvrták, natěšený nebo nervózní, přeji vám z celého srdce naší redakce úspěšný rok plný nových poznatků jak studijních, tak životních, zábavy a spoustu zkušeností.

Hlavně nezapomínejme, že na prvním místě je zdraví - jak fyzické, tak psychické. Nikdy neztrácejme sami sebe. Vnímejte okolí, nebo se nebojme říct si o pomoc. Studium na GULZu jsou v ideálním případě čtyři roky, ale uteče to jako voda, tak si pojd'me udělat ty nejkrásnější vzpomínky.

Makejme jak nejvíce to jde, ale zároveň si pojd'me říct, že se nás nikdo v životě nezeptá, jaká byla naše známka ve 2. pololetí třetího ročníku z matematiky.

Ať už minulý rok nebo prázdniny přinesly cokoli, máme před sebou nový školní rok. Tak si ho pojd'me především užít, protože nám ho už nikdo nevrátí.

S láskou a vřelým pozdravem,

Vaše redakce časopisu Chaos

Náš Instagram:

Náš web:

Časopis Chaos
Vychází 19. 9. 2022

www.instagram.com/casopis_chaos/
www.chaos.4fan.cz

Šéfredaktor: Vendula Gráfová

Redaktoři: Adéla Gráfová, Marina Sekyrková, Anna Lauermannová, Vendula Gráfová, Kristýna Nováková, Aneta Žezulková, Veronika Valová, Tereza Vágnerová, Karel Kocourek

Korektura: Mgr. et Mgr. Anna Jonášová, Květa Kerhartová

Autor obálky: Josef Talač

Autoři fotografií: Aktuálně.cz, Český Rozhlas, Wikipedia, Shutterstock, Wikimedia Commons

Editor časopisu: Tomáš Kotulek

OBSAH

Středoevropské

Jamboree 2022 4

Jedno velké skautské setkání, které se letos konalo i u nás.

Práva žen v rukou nesprávných 6

Potraty. Určitě většina z nás zaregistrovala toto velké aktuální téma šířící se světem. I přesto jsou tu ale stále tací, kteří jeho zrušení podporují.

Anthropoid 9

Určitě jste o této operaci slyšeli. Ale víte opravdu všechny detaily?

(Ne)zálohování PET v ČR 11

Mělo by se zavést zálohování PET a plechovek v ČR? Jak jsou na tom okolní státy?

Catcalling 12

Sice jsme o tomto tématu již dříve psali, ale teď vám přinášíme reálné příběhy z tohoto léta.

Titanic 14

Opravdu se potopil Titanic? Souhrn těch nejlepších konspiračních teorií o potopení této nepotopitelné lodi.

Shakespearovské slavnosti 16

Každý rok se v Praze, Brně, Ostravě a Bratislavě koná festival zvaný Letní shakespearovské slavnosti. Jaký byl tento ročník?

Ženy vynálezkyň 17

Opravdu muži vynalezli úplně vše? Jsou zde i věci, které využíváme každý den a vůbec by nás nenapadlo za ně dávat kredit ženám.

Leaping Bunny Programme 20

Které značky nám zaručí, že se jejich produkty netestovaly na zvířatech?

Jak maturanti vidí GULZ? 21

Pro uskutečnění tohoto článku byl vytvořen dotazník pro maturanty 2022 z naší školy. Společně tak nahlédneme, jak tito lidé vidí GULZ po 4 letech studia.

Báseň - Oxymoron existence 24

Báseň za závěr. Trocha poezie nesmí chybět.

Rozhovory s naší školou 25

Rozhovor s důležitou částí naší školy - Nástěnkou.

Středoevropské Jamboree 2022

Léto bývá ideální čas pro řadu festivalů a akcí nejrůznějších zájmových skupin, výjimkou není ani skauting. Jakožto celosvětová organizace působící téměř ve všech státech světa, mají přirozeně skauti i své mezinárodní sjezdy, takzvaná Jamboree. Jedno takové se letos konalo i u nás po 10 dnů (2. - 12. 8.) na Výstavišti a já měla to štěstí se také zúčastnit.

Kristýna Nováková, 3.D

Sjelo se okolo 1200 skautů z více než 20 zemí, hlavně ze Slovenska, Maďarska, Rumunska, Izraele, Polska, Španělska, Rakouska, Ukrajiny a pochopitelně z celé České republiky, v malých skupinkách např. z Malty, Velké Británie, Jižní Ameriky.

Letošní ročník s názvem Iris (podle antické bohyně duhy) se zaměřoval na téma: "různorodost spojená v celek". Program byl rozdělen na bloky tak, aby byl každý trochu jiný a zároveň, aby si každý mohl vše vyzkoušet. Za zmínku stojí konkrétní dny a jednotlivé aktivity. Většina se konala přímo v areálu pražského výstaviště nebo v Královské oboře, ale uskutečnily se i výlety po Praze a na Karlštejn i do lomu Velká Amerika, který je jindy veřejnosti nepřístupný.

V jeden den věnovanému pohybovým aktivitám jsme si mohli vyzkoušet netradiční sporty populární v zahraničí, házení sekerou a nožem, slacklining, brännball a další. Jiný jsme strávili diskuzí nad 17 cíli udržitelného rozvoje OSN. Kdo neměl chuť zapojit se do hlavního programu, ten se mohl účastnit mnoha alternativních pořádaných např. Skautským Institutem nebo zajít do stanu Českého skautského muzea. Pro odpočinek nejlépe posloužila čajovna Tunel, která byla nejnavštěvovanějším místem akce. I za největší horka se do jejich stanu sešlo mnoho lidí.

Sobota 6. srpna byl jediný den, kdy se do naší akce zapojila veřejnost. Obvykle se to neděje, jednak kvůli bezpečnosti a druhak, aby nebyla narušena atmosféra, nicméně to byla zajímavá příležitost seznámit se s různými skautskými kulturami i pro lidi mimo naše hnutí. Každá země si připravila několik stánků s hrami,

vyráběním nebo nějakou laskominu typickou pro své rodiště. Čeští skauti byli rozděleni navíc podle krajů. Protože skauti mají také pomáhat druhým, vyrazili jsme v rámci dne Spring na “jarní” úklid po Praze 7. Někteří natírali zábradlí na nábřeží Kpt. Jaroše a domeček na dětském hřišti, uklízeli odpadky ve Stromovce a v pískovištích. Moje a dvě rakouské patroly měly na starost vypletí záhonů růží u Planetária.

Velkolepým závěrem celého Jamboree měl být průvod Prahou na Letnou, kde jsme zformovali ohromnou spirálu držící se za ruce jako při skautské večerce - “pravá přes levou”- jakožto symbol soudržnosti skautů a skautek v oddíle i napříč světem.

Práva žen v rukou nesprávných

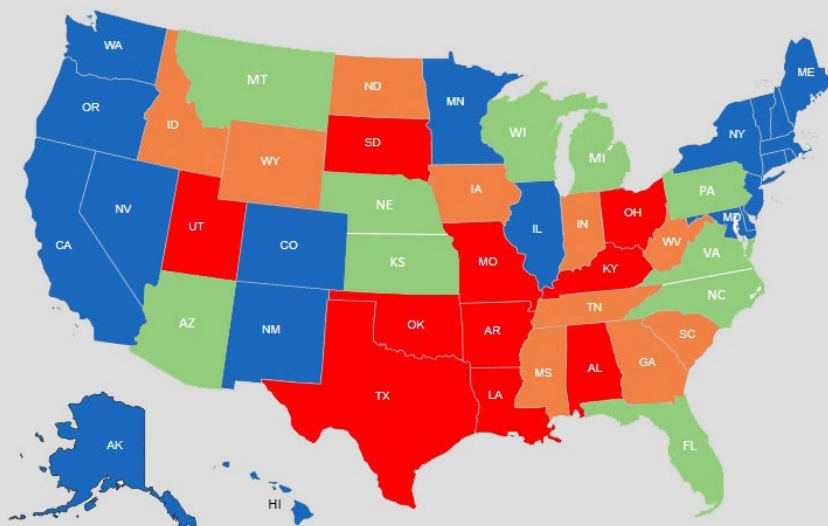
Adéla Gráfová, 3.D

Potraty. Určitě většina z nás zaregistrovala toto velké aktuální téma šířící se světem. Mnoho lidí je pohoršeno zacházením s tímto základním lidským právem na světě. Šíří se různé příspěvky na sociálních sítích a v médiích, aby se vyjádřil nesouhlas s nařízením zákazu interrupce. I přesto jsou tu ale stále tací, kteří jeho zrušení podporují.

USA

V USA se 24. 6. 2022 rozhodl nejvyšší soud pro zrušení rozsudku Roe vs. Wade, který přinášel právo na potrat. V posledních letech ale řada států vedených republikány schvalovala zákony, které byly v rozporu s tímto rozhodnutím, a soudy je tak musely přezkoumávat. Až k Nejvyššímu soudu se dostal zákaz potratů v Mississippi po 15. týdnu těhotenství. Rozhodnutí zrušit právo na potrat podpořilo pět z devíti soudců Nejvyššího soudu: Amy Coney Barrettová, Brett Kavanaugh, Neil Gorsuch, Samuel Alito a Clarence Thomas. Tři z nich jmenoval bývalý prezident Donald Trump. Předseda soudu John Roberts sice podpořil zákaz potratů v Mississippi, ale nesouhlasí se svými kolegy, že je nutné rozsudek Roeová vs. Wade zrušit úplně (Aktuálně.cz, 2022).

● Legální potraty ● Nejistá budoucnost ● Chystá se zákaz ● Zákaz potratů

POLSKO

Obecně je známo, že jsou potraty zakázány z náboženských důvodů, jako tomu je například v Polsku, kde jsou interrupce údajně povoleny pouze, když je žena v ohrožení zdraví jak fyzického, tak psychického, nebo v ohrožení života, nebo když je důvodem znásilnění. Ve skutečnosti ale i za těchto podmínek je šance na potrat prakticky mizivá. Ženy tyto situace řeší například přístupem k potratům v jiných zemích, nebo dováženými potratovými pilulkami, či nelegálními potraty. „Polské potratové zákony jsou proti mezinárodním a evropským lidskoprávním standardům i veřejným zdravotním pokynům. Znevažují svobodu, důstojnost i zdraví žen,“ okomentovaly situaci přední mezinárodní lidskoprávní organizace (Amnesty international, 2022).

EU (ostatní)

- *Malta, Andorra, Gibraltar, San Marino* - legální z důvodu ohrožení života matky
- *Vatikán* - zcela zakázány
- *Lichtenštejnsko* - legální z důvodu ohrožení života a zdraví matky
- *Monako* - v případě ohrožení života matky, plodu počatého při znásilnění nebo plodu s vývojovou poruchou
- *Faerské ostrovy, Finsko, Velká Británie* - omezené podmínky, avšak nejsou v praxi potraty omezovány
- *Ostatní evropské země* - život plodu je právně chráněn jen od určitého věku plodu, před nímž nemá lidský život plodu nebo embrya žádnou právní ochranu

Mnoho celebrit šíří své nesouhlasy i ve svých projevech, vystoupeních, koncertech, různých rozhovorech:

☆ Olivia Rodrigo: „Naše těla by nikdy neměla skončit v rukou politiků. Doufám, že se dokážeme ozvat, abychom ochránily naše právo na bezpečný potrat, protože na jeho dosažení musely v minulosti tvrdě pracovat spousty lidí.“

☆ John Legend: „Tyto státní instituce vedou totální válku proti ženám a jejich právu kontrolovat svá reprodukční rozhodnutí. Je to hrozné.“

☆ Chris Evans: „Pokud vás dostatečně neděsí případ Roe vs. Wade, nevěnujete dostatečnou pozornost tomu, jak moc na tomto hlasování záleží!“

☆ Billie Eilish: „Je to neuvěřitelné. Ženy by měly říkat, dělat, cítit a být tím, kým ony samy chtějí. Nikdo jiný by jim neměl říkat, jak mají žít svůj život. Strašně mě to štve, když o tomhle tématu začnu mluvit, tak nemůžu přestat. Muži by zkrátka neměli rozhodovat za ženy.“

☆ Halsey: „Svržení případu Roe vs. Wade bude znamenat katastrofální posun zpět v našich základních lidských právech na tělesnou autonomii a péči o reprodukční zdraví. Jsme voliči a máme právo a odpovědnost s tím bojovat.“

☆ Jameela Jamil: „Byla jsem psychicky, fyzicky, emocionálně a především finančně nestabilní a dítě jsem nechtěla. To by mělo stačit. Můj život je pro mě důležitější než život nenarozeného člověka. Nelitovala jsem ani minutu. Cítila jsem jen obrovskou úlevu a vděčnost, že žiji v zemi, která umožňuje potraty, které jsou bezpečné. Zákaz potratů potraty jako takové nezastaví, pouze nebudou bezpečné.“

☆ Lady Gaga: „Takže pro lékaře, kteří provádějí tyto operace, je vyšší trest než pro většinu násilníků? To je parodie a já se modlím za všechny tyto ženy a mladé dívky, které trpí v rukou tohoto systému. Zákaz potratů v Alabamě je ohavný a tečka. Ještě více ohavným ho činí to, že vylučuje znásilněné nebo ty, kteří zažili incest.“

Nerespektování potratů jako základní lidské právo začíná být v poslední době trend. Je na čase otevřít oči. Říct si, že rozhodnutí o potratu je čistě osobní záležitost, že nikdo jiný do toho nic říkat nemá. Jde pouze o ženy a jejich budoucnost. Čtyři z pěti soudců v USA, kteří podpořili zákaz interrupce, byli muži. Proč by o takových věcech měli rozhodovat muži? Vracíme se zpět do minulosti, kdy ženy do svých práv nemohly mluvit. Základní lidské právo žen zrušili z většiny ve 21. století muži.

I přesto jsou tu ale stále tací, kteří jeho zrušení podporují.

Anna Lauermannová, 3.A

ANTHROPOID

Píše se 28. prosinec roku 1941, Janu Kubišovi a Jozefu Gabčíkovi zbývá pár hodin do odletu britského bombardéru, který je za dlouhé zimní noci přepraví domů, do Protektorátu Čechy a Morava se zcela jasným úkolem: zabít nového říšského protektora, krutovládce a jednoho z nejvýznamnějších nacistických pohlavárů vůbec.

Jan Kubiš i Jozef Gabčík ilegálně uprchli po vzniku Protektorátu Čechy a Morava r. 1939 nejprve do Polska, kde se přihlásili do československé armády, a poté do Francie, kde se zúčastnili ústupových bojů, po kterých byli evakuováni do Anglie. V Londýně v té době již sídlila exilová vláda v čele s Edvardem Benešem, pod kterou spadalo i Ministerstvo obrany. Část z jeho agendy, a to konkrétně spojení s odbojem v Protektorátu, mělo na starosti jeho II. oddělení, kterému velela klíčová osobnost, plukovník František Moravec. Bylo to také toto II. oddělení, které se v součinnosti s britskou SOE (Správa pro zvláštní operace) začalo věnovat výcviku dobrovolně přihlášených vojáků určených k zvláštním operacím. Ti museli absolvovat velice náročný výcvik probíhající hlavně ve Skotsku a skládající se z několika fází. Po jeho skončení byli ohodnoceni.

Samotná idea atentátu na Reinharda Heydricha vznikla během října 1941 na popud československých zpravodajů vedených Františkem Moravcem. Příčin k němu bylo několik. Bylo potřeba spojencům jasně ukázat, na čí straně český národ je, s čímž se vázalo eventuální zrušení podpisů pod mnichovskou dohodou, kterého chtěla exilová vláda dosáhnout. Mimoto šlo také o vyrovnání účtů s novým říšským protektorem Reinhardem Heydrichem, architektem holocaustu, jenž měl na svědomí naprosté zdecimování domácího odboje, stanné právo u nás a popravy několika významných státních funkcionářů.

František Moravec

Reinhard Heydrich

Nejprve skupinu Anthropoid tvořili parašutisté Jozef Gabčík a Karel Svoboda. Druhý jmenovaný se ale při výcviku zranil, a proto byl nahrazen Gabčíkovým blízkým kamarádem Janem Kubišem. Oba pak byli podrobeni dalšímu důkladnému výcvikům již zaměřeným na jejich úkol.

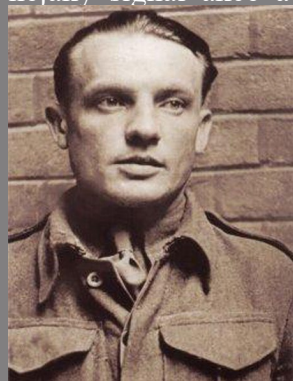
Do Protektorátu odletěli v noci z 28. na 29. prosince 1941 společně se skupinami Silver A a Silver B. Následně se v Praze chystali na atentát. Bydleli zde střídavě každý zvlášť u rodin domácího odboje.

Sít těchto rodin tvořili hlavně členi zakázané tělovýchovné organizace Sokol. Pražskou „centrálou“ parašutistů byli Moravcovi a hlavním bytovatelem Jan Zelenka-Hajský. Dohromady v celém Protektorátu bylo něco okolo 400 lidí, kteří pomáhali za celou válku dohromady 36 paraskupinám o 99 vojákách. Jednalo se o běžné lidi, kteří za jakoukoli pomoc riskovali smrt nejenom svou, ale automaticky i celé své rodiny.

„Máma pražských parašutistů“ Marie Moravcová

platit stanné právo, probíhaly rozsáhlé razie, byla vypsána odměna na informace ohledně atentátníků, ale také vyhláška, že každý, kdo s nimi má jakékoli dočinení a neohlásí to, bude zabit s celou svou rodinou. I přesto se ale nepřihlásila žádná z rodin, které o parašutistech věděly. Gestapo po několik týdnů nemělo ani nejmenší stopy. Po Heydrichově smrti se tak uchýlilo k naprosto zoufalému kroku, k vyhlazení Lidic. Dá se zjednodušeně říci, že Karl Hermann Frank, státní tajemník úřadu říšského protektora, chtěl do Německa poslat alespoň nějaký signál akce a stíhání viníků. Přestože údajná

Karel Čurda

pomoc lidických obyvatel atentátníkům byla čistá fabulace, obec s 503 obyvateli byla srovnána se zemí. Němci tou dobou vyhrožovali genocidou celého českého národa. Tento psychický tlak nevydržel člen výsadkové skupiny Out Distance Karel Čurda, který se na gestapo dobrovolně přihlásil 16. června a vyzradil vše, co věděl o atentátu, parašutistech i o rodinách jim pomáhajících. Následné kruté výslechy odbojářů vedly k odhalení úkrytu parašutistů v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici.

V tomto pravoslavném chrámu se již několik dní ukrývalo sedm parašutistů. Kromě Kubiše s Gabčíkem také Adolf Opálka, Josef Valčík, Josef Bublík, Jaroslav Švarc a Jan Hrubý. 18. června SS a gestapo kostel obklíčily. Sedm parašutistů se bránilo 840 vojákům po dobu 7 hodin, přičemž poslední náboje si nechali pro sebe.

Je zřejmé, jaký teror a masové vraždění atentát zapříčinil. Zároveň se stal jednou z nejvýznamnějších záškodnických akcí druhé světové války, která zburcovala celý svět a díky níž Francie s Velkou Británií zrušily své podpisy pod mnichovskou dohodou. Nebýt toho, kdo ví, jak by naše hranice po válce vypadaly.

Gabčík s Kubišem si po pečlivém plánování vytipovali ideální místo k provedení atentátu: velmi ostrou zatáčku, v níž musí auta významně zabrzdit, a kudy vždy jezdí říšský protektor otevřeným kabrioletem na Hrad.

V oné zatáčce v Libni V Holešovičkách atentát proběhl 27. května 1942 v 10:35 hod. Heydricha měl zastřelit Gabčík samopalem Sten, ale ten se asi kvůli vzpříčenému náboji zasekl. Situaci zachránil duchapřítomný Kubiš, jenž zezadu na auto hodil britský protitankový granát. Při výbuchu byl Heydrich vážně zraněn a následně převezen do nemocnice Na Bulovce. Oba parašutisté utekli k odbojářským rodinám. Zastupující říšský protektor zemřel 4. června na otravu krve. Již před ní ale v nacistické správě zavládl obrovský šok, po kterém následovaly represálie, jež v historii ČR nemají obdoby. Bezprostředně po atentátu se uzavřela Praha, začalo

plavit stanné právo, probíhaly rozsáhlé razie, byla vypsána odměna na informace ohledně atentátníků, ale také vyhláška, že každý, kdo s nimi má jakékoli dočinení a neohlásí to, bude zabit s celou svou rodinou. I přesto se ale nepřihlásila žádná z rodin, které o parašutistech věděly. Gestapo po několik týdnů nemělo ani nejmenší stopy. Po Heydrichově smrti se tak uchýlilo k naprosto zoufalému kroku, k vyhlazení Lidic. Dá se zjednodušeně říci, že Karl Hermann Frank, státní tajemník úřadu říšského protektora, chtěl do Německa poslat alespoň nějaký signál akce a stíhání viníků. Přestože údajná

pomoc lidických obyvatel atentátníkům byla čistá fabulace, obec s 503 obyvateli byla srovnána se zemí. Němci tou dobou vyhrožovali genocidou celého českého národa. Tento psychický tlak nevydržel člen výsadkové skupiny Out Distance Karel Čurda, který se na gestapo dobrovolně přihlásil 16. června a vyzradil vše, co věděl o atentátu, parašutistech i o rodinách jim pomáhajících. Následné kruté výslechy odbojářů vedly k odhalení úkrytu parašutistů v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici.

V tomto pravoslavném chrámu se již několik dní ukrývalo sedm parašutistů. Kromě Kubiše s Gabčíkem také Adolf Opálka, Josef Valčík, Josef Bublík, Jaroslav Švarc a Jan Hrubý. 18. června SS a gestapo kostel obklíčily. Sedm parašutistů se bránilo 840 vojákům po dobu 7 hodin, přičemž poslední náboje si nechali pro sebe.

Hrdinové z kostela sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze

(Ne)zálohování PET v ČR

Znečišťování oceánů plasty a zálohování plastových lahví jsou poslední dobou dost diskutovaná témata. Proti znečišťování oceánů a přírody se vymýšlí mnoho složitých i jednoduchých řešení, ale tím nejjednodušším, kterým mohou pomoci všichni, je recyklace.

Veronika Valová, 3.D

Ta, jak se ukazuje, má také spoustu much, aby se jednalo o dokonalé řešení. Mnoho lidí totiž obecně nerecykluje, považuje to za zbytečnou věc, která stejně našemu okolí nepomůže. Dalším problémem je vzhazování nezmačkané plastové lahve, které pak zabírají více místa. Kolem tříděného odpadu se pak válí spousta odpadků, které se do kontejnerů nevejdou.

Právě tady by mohlo pomoci zálohování plastových lahví. Nejdřív mi přišlo trochu zbytečné o něčem takovém psát, je přece samozřejmé, že by to rozhodně společnosti přispělo, ale pak jsem se zamyslela, proč tedy zálohový systém PET lahví v ČR ještě nemáme?

V Německu mají zálohový systém na PET lahve už od roku 2003 a působilo to na mě přirozeně. Myslím, že jsem nebyla jediná, kdo si řekl: No jo, Německo je prostě dál než Česká republika.

Pravda je taková, že Německo není jediné a od roku 2022 je zálohový systém dokonce i na Slovensku, se kterým jsme do roku 1993 tvořili jeden stát. Proto jsem si položila otázku, proč u nás ne?

V ČR už vlastně PET lahvový zálohový systém byl, ale ustoupilo se od něho, nebylo to příliš smysluplné, lahve se vymývaly a znovu plnily, stejně jako skleněné lahve, ale PET lahve se po pár znovunaplňeních zničily. Teď se však s vybranými PET lahvemi nakládá jinak, zálohový systém je tak efektivnější.

Sdružení zálohujeme.cz se zavedení zálohovému systému v ČR věnuje. V Evropě má zálohový systém už dvanáct zemí, první je od roku 1984 Švédsko, posledními dvěma, které přijali zálohový systém v letošním roce jsou Slovensko a Lotyšsko. Zavedení do roku 2025 však plánuje ještě šestnáct dalších zemí, mezi nimi i naši další dva sousedé, Polsko a Rakousko. Bohužel Česká republika k zemím plánujícím zavedení nepatří. Ještě stále je mnoho stránek, blogů a sdružení, která proti zálohovým systémům bojují, stále však věřím ve zdravý rozum občanů a politiků této země, kteří nás na seznam zemí plánujících zálohový systém připíší.

Na závěr trochu pozitivních myšlenek: Mattoni ve spolupráci s Košík.cz začalo zálohovat lahve. Platí to bohužel jen při objednávání právě na Košík.cz a ne v kamenných obchodech. Je to ale začátek, který, věřím, bude mít i dobrý konec.

Léto 2022 tak trochu jinak...

Adéla Gráfová, 3.D

Léto. Při tomto slově si většina z nás vybaví letní západy slunce strávené se svými blízkými, nebo akce s kamarády, letní lásky, propité noci. Volno bez stresu a bez školy. Říká se ale, že všeho by mělo být s mírou. Proto tu musí být i negativní věci, které se s létem pojí, ne?

Slycháváme řeči typu, že sexuální obtěžování ve formě catcallingu se moc často neděje, že ženy přehánjí a jsou moc vystresované, že Česká republika je jedna z nejbezpečnějších zemí. Možná tomu tak je, ale jak to potom musí vypadat jinde, kde se už říká, že je to tam v ohledu na sexuální obtěžování nebezpečné? Každopádně řekněme, že musíme všechny argumenty podložit důkazy. Proto tady máme případy, které se staly slečnám v létě 2022...

„Šla jsem domů z tenisu ve sportovním oblečení (krátké kraťasy a tílko) okolo stavby a dva dělníci přibližně mezi 25-30 lety se na mě otočili a začali na mě divně zírat. Jeden z nich na mě začal něco mluvit - neslyšela jsem ho sice přes sluchátka, ale díky jeho výrazu si dokážu představit, co mi asi tak říkal, Beze slova jsem pokračovala v cestě domů. Byla jsem z toho dost vyvedená z míry, ačkoliv se vlastně vůbec nic nestalo.“

Na začátku prázdnin jsme se šli s rodinou projít na hrad a při kontrole se po mně divně otočil jeden chlápek z ostrahy. Když jsme poodešli od kontroly, říkala mi mamka „Viděla jsi, jak se na tebe ten chlapík ohlížel? Asi ses mu líbila.“ Hrozně mě to našťvalo, v žádném případě mě nepotěšilo, že na mě nějaký chlap čuměl. Jako by to snad měla být pochvala.

Dřív jsem měla pár podobných zážitků, jako např. pokřikování a divné poznámky- ty tady ale nebudu vypisovat, jelikož se nestaly během tohoto léta.

Toto sice není přímo popis catcallingu, který bych zažila, ale chtěla jsem to sem také napsat: nedávno mé hodně překvapilo, když jsem se dozvěděla, že někteří lidé (jako třeba můj blízký kamarád) netuší, že se catcalling děje tak často. Když jsem mu to řekla, tak se mě s naprostou nevěřícným výrazem na tváři zeptal „A to se jako někdy děje i třeba vám?“ Takže skutečně je potřeba o tom více mluvit.

Během tohoto léta jsem se proto také rozhodla, že si pořídím pepřák na klíče, jelikož klíče vždy držím v ruce, když jdu domů. Čím dál tím více si začínám uvědomovat, že bych ho mohla jednou potřebovat, ačkoliv Prahu považuji v porovnání s ostatními městy za velice bezpečné město.“

„Většinou když jsem někde venku večer/v noci, pokaždé na mě strašně moc mužů zírá a usmívá se různými způsoby, ale na to jsem si už prakticky zvykla. Někdy také něco promluví, např. jednou cápek v metru na mě tak gestikuloval a povídal ať si jdu sednout za něj (měla jsem na sobě džiny a top, bylo tak 7 večer), to jsem si pak přesedla do jiného vagonu, celkově ale teda ani to téměř každodenní zírání není příjemné.“

„Otáčí se za mnou když mam třeba kratší tričko/sukni, auta přibrzdí, vyvalujou oči z okýnek a podobně.“

„Snad se to počítá jako léto, stalo se to ke konci roku, když jsem šla domů ze školy dřív. Vystoupila jsem z autobusu a na sobě jsem měla obyčejné, džínové kraťasy ze kterých nic nekoukalo (a i kdyby...). Pracovali tam na stavbě nějakí chlapi a když jsem šla kolem tak mi jeden šel naproti, a já už měla pocit že půjde za mnou i domů. Zastavil se a čuměl (dřív jsem ho už několikrát viděla takhle koukat), no a když jsem procházela kolem něj tak přidržle okomentoval můj zadek. Každopádně stalo se to i kámoškám, no a to byl ještě jeden z těch příjemnějších zážitků spojených s obtěžováním.“

„Určitě jako nepříjemné pohledy mužů, když kolem nich projdu v kraťasech/sukni/šatech. Pokaždé, když sama cestuji mhd, tak si všímám pohledů ostatních mužů. Když na sobě mám tílko, tak si pro svůj komfort a hlavně bezpečí vezmu na sebe radši džisku, i když je sebevětší vedro... jen abych se těmto nepříjemnostem vyhla jinak žádný přesný zážitek kromě tohoto z letošního léta nemám našťestí. Jinak vzkaz pro všechny slečny: Buďte na sebe prosím opatrné! <3“

„Stalo se mi to několikrát. Mám pocit, že se o tomhle vůbec nemluví, ani mezi holkama, prostě se to odmávne jako něco nepříjemného co ale nemůžeme změnit. Když jsou to „jen“ nepříjemné pohledy tak ti každý řekne ať to ignoruješ, když je to něco víc, častokrát se bojím cokoli udělat... mám pocit že zastat se sám sebe někdy ani pořádně nejde, často je kluků víc (nikdy se mi catcalling ani jiné obtěžování nestalo se ženou - možná k zamyšlení), vypadají opile a když jsi sama, to se pak brání těžko... Těsně před prázdninami jsem šla ze školy a cestou jsem potkala asi tak třicetiletého muže, nebylo mi příjemné že jde za mnou, tak jsem ho pustila před sebe a v tu chvíli si pán stoupl před mě a s pohledem „každá mě chce“ si stáhnul kalhoty. Domů jsem doběhla s brekem a pořádkem mě to tak trochu straší... to byl jeden z nejhrošších zážitků co se mi kdy stal... pak „typické hulákání na Václaváku, vrcholem bylo když kluk (naprosto opilý) začal močit na stěnu a ptát se mě jestli si chci sáhnout... je strašný že tohle musíme snášet, protože neznám holku které by se to někdy nestalo. Ale pořádkem jsem silná, nosím si svoje šatičky a sandálky - snad se mi nikdy nestane něco co by mě je přinutilo vyměnit za mikinu s kapucí abych na ulicích vypadala jako kluk...“

„Šly jsme s kamarádkou po Praze a na každém rohu jsme potkaly chlapy co nám koukaly na prsa a někdy to i komentovali.“

„Pokřikování z baru, zírání když jsem šla po ulici, nevhodné poznámky.“

„Zírání a poznámky.“

„Byla jsem v tramvaji měla jsem šaty a týpek čekal než se na něj podívám a pak si mě asi 6 projel očima a začal se pedofilsky usmívat. Koukají po mě pořád starý pánové. V metru mi asi 50 letý týpek poslal pus.“

„Několikrát na nás s kamarádkou troubily cizí auta.“

„Je to třeba nejvíce nepříjemná věc až se těch lidí bojím co se stane. Popravdě pokud jen lehce zatroubí a usměje se nemám problém i mě to potěší že jsem hezká atd. Ale jednou jsem šla z práce v Malešicích, byli tam popeláři v autě a borec měl takovou tu flašku co když se zmáčkne tak voda stříká. Týpek mě polil a ještě se blbě smál. Musím říct že to je nechutný úplně takový necitlivý. Mám strach jako holka po večerech chodit v šatech, raději mám dlouhý kalhoty v záloze na cestu domů. Neskutečný strach mám z těch chlapů. I když nosím pepřák tak kdyby mě nějaký z chlapů chtěl znásilnit jako holka nemám šanci. Bohužel mám tu jednu příhodu není z léta ale taky dost smutná a do teď mám trauma. Byla jsem pít se svým dobrým kamarádem; už jsme oba byli mimo a týpek mi začal sahat do rozkroku atd. I když jsem křičela o pomoc, protože jsem viděla asi 5 chlapů sedět kus od nás, tak absolutně nereagovali. Až jedna paní mě od něj odtáhla. Veškerý chlapi v létě čumí a mají blbý poznámky. Ale měli bychom se nějak naučit se tomu bránit. Nejde, aby tohle bylo tolerovaný. Mrzí mě, v jaký společnosti žijeme. Já mám strach chodit v šatech po 10 večer. To fakt není normální, a to je mi 20.“

„Zrovna dneska jsem byla extrémně vyděšená. Jela jsem domů z práce na kole v dešti (což je nebezpečné), na Palmovce jsem objížděla čtyři kluky okolo 18 let, kteří vyšli zrovna z vrátek. Nejdřív začali hlasitěji mluvit, neposlouchala jsem je, a hned jak jsem je minula ozývaly se takové zvláštní zvuky od jednoho z nich hned za mými zády. Asi za mnou chvíli běžel. Hrozně jsem se bála že mě třeba jen chytne za šňůrku od batohu a já v tom mokrým okamžitě sletím a něco se stane.“

Běžně si ale catcallingu nevnímám. Chápu že je to často pro někoho nepříjemné, ale já si to neberu nijak osobně (vlastně to nevnímám jako něco co je říkáno mně). Ale nikdy jsem nezažila nic horšího než když mi plusminus 60 letý muž na Masarykovu n. řekl: „Chceš sex?“ (Bylo mi 13).“

„Troubily na mě auta, pokřikovali na mě nechutný věci a chtěli abych šla k nim, měli blbý narážky a chtěli vědět co dělám za školu a kde bydlím, do teď se bojím chodit ven sama ať už ve dne nebo v noci“

„Pokřikování a nevhodné poznámky od mužů na stavbách.“

„Troubili a pořvávali na mě dva kluci z auta“

„Řvaní z aut, troubení, blízké zírání, pískání“

„Můj poslední catcallingový zážitek se stal v červenci tohoto roku v Krkonoších, kde jsme s kamarádkou vyrazily na túru. Obě jsme byly oblečené do volnějších tepláků, oversize triček a i přes tento outfit jsme během naší cesty prožily spoustu nepříjemných situací. Ve frontě na lanovku měl velmi nevhodné poznámky k našim postavám mladší hoch. Po cestách jsme potkávaly skupinky mužů, kteří na nás mlaskali, nevhodné gestikulovali, nebo nás lákali slovy: „Čiči, mňau!“. Cestou zpátky jsme šly chvíli po okraji silnice. Když na nás troubil již třetí kamion dost nás to našťvalo. Vrchol všeho byl pán před večerkou, kam jsme si přišly koupit pítí. Než jsme vklouzly do dveří starší pán nám říkal „lichotky“. Ty jsme ale ignorovaly. Po celou dobu co jsme strávily ve večerce na nás od dveří zíral, vyprávěl co všechno by s námi dělal a podobně škemral o pozornost. Vše jsme úspěšně ignorovaly a dělaly jakože nic, ale jen co jsme vyšly ven z obchodu, muž se vydal za námi. Teď už na nás jen nepokřikoval, ale řval jeho „lichotky“. Během pár sekund kompletně otočil a začal nám dost hnusně nadávat do lehkých holek a začal nabízet peníze a dožadoval se naší odpovědi co vše jsme za částku ochotné udělat. S kamarádkou jsme zrychlily výrazně krok a muž vzdal snahu. Nejsmutnější mi nejspíše nepřípadá snaha mužů o naši pozornost, ale kolemdouci, kteří na nás při každé z těchto situací jen koukali a nebo naprosto ignorovaly co se děje. Toto samozřejmě nevyčítám mamince s kočárkem, ale dospělým, urostlým mužům, kteří měli sílu i šanci zakročít nebo jen obtěžujícího okřiknout.“

„Catcalling jsem poprvé zažila, když mi bylo deset. Sama jsem nevěděla, co se přesně děje. Moje menší já nechápalo, proč na mě tí staří páni pokřikují takové věci. Vždy jsem měla za to, že dospěli jsou tady, aby nás chránili, ale v tomto momentu jsem cítila hodně věcí, jenom ne bezpečí. Po zbytek cesty domů jsem volala s mamkou a vzlykala ji do telefonu, od této chvíle jsem nesnášela procházet kolem skupinek mužů, hlavně těch, kteří měli něco vypít.“

Teď jsem starší a vnímám věci jinak. Jsem také silnější a dokážu si catcalling tolik nebrat, ale je to stejně hrozně nepříjemné. Nejvíce mě dostává, když někdo z kluků mého věku řekne: „Vždyť to je lichotka, co ti na tom vadí?“ Lichotka, opravdu? Tyto, jak říkají „pochvaly“ či „komplimenty“ mě nutí přemýšlet nad tím, jestli si můžu obléct moje oblíbené šaty, jestli můžu jít běhat ven ve sportovní podprsence nebo, jestli mohu projít zkratkou kolem hospody.

Catcalling není, nebyla a nikdy pochvalou nebude.

Toto léto jsem se dostala do několika takových situací. Troubení aut, muži sjíždějící mě pohledem a sprosté, nevhodné balící fráze nebo třeba narušování mé osobní zóny v mhd.“

TITANIC

Titanic, loď všem známá svým tragickým koncem, s nímž nikdo nepočítal. Ba naopak, ještě do osudné noci 15. dubna 1912 se této lodi přezdívalo nepotopitelná. Snad každý ale ví, že po pár dnech od vyplutí z anglického Southamptonu se tato „nepotopitelná loď“ společnosti White Star Line, potopila na dno mrazivého Atlantského oceánu. A vzhledem k nedostatku člunů pro všechny pasažéry po srážce s ledovcem, jen třetina cestujících přežila.

Aneta Žezulková, 4.A

Hádám, že tímto úvodem jsem nikomu nic moc nového nesdělila. Ačkoli se takových lodí v historii potopilo více, Titanic je dodnes svým příběhem znám snad každému a řekla bych, že se stal nejznámější lodí vůbec.

Potopení této architektonické krásy však strhlo vlnu otázek, které dodnes nejsou zodpovězeny. Spousta lidí proto šíří konspirační teorie o celém příběhu potopení lodě. Někdo tvrdí, že jsou vymyšlené, někdo jim věří a někdo je dokonce vymýšlí. Ačkoli já sama jakýmkoli konspiracím spíše nevěřím, neskutečně mě fascinují. Pojďme se na jednu takovou konspiraci společně podívat.

Potopil se Titanic nebo Olympic?

Potopení této architektonické krásy však strhlo vlnu otázek, které dodnes nejsou zodpovězeny. Spousta lidí proto šíří konspirační teorie o celém příběhu potopení lodě. Ačkoli já sama jakýmkoli konspiracím spíše nevěřím, neskutečně mě fascinují. Pojďme se na jednu takovou konspiraci společně podívat.

Co byl Olympic zač?

Olympicu se ze začátku dařilo, avšak při páté plavbě 20. září 1911 se srazil s vojenským křižníkem Hawke. Olympic se stal viníkem nehody a nejen to, měl po srážce velmi poškozený pravobok. Tudíž nemohl své luxusní plavby znovu pořádat. Vzhledem k tomu, že právě společnost, pod kterou se Olympic nacházel havárii zavinila, neměla nárok na pojistné. Vše si musela financovat sama a z lodi již ani nic nezískávala. Proto se měl zrodit nápad Olympic přejmenovat na nově postavený Titanic a loď tedy prohodit. Společnost by po potopení Olympicu převlečeného za Titanic dostala svou vytouženou pojistku. Plán jí však zkřížil ledovec, do kterého parník narazil.

Důkazy o výměně lodí?

Proč ale nadšeně konspiračních teorií tento příběh o vyměněné lodi vůbec napadl? Důkazů mají hned několik. Jedním z nich je například počet oken v lodi v jedné řadě. Olympic měl 16, zatímco Titanic pouhých 14, avšak když Titanic vyplul na svou osudnou plavbu, měl oken 16 jako právě Olympic. Za další nesrovnalost se považuje nalezení fotografie vraku potopené lodě. Na fotce jsou totiž vidět dvě písmena a to “M” a “P”. Což by mělo znovu poukázat na výměnu lodí a přepsání názvu. Spousta lidí, i těch co této konspiraci věří, si však myslí, že fotografie mohla být pouhou fotomontáží. Dále, co je nepochopitelné v souvislosti s vyplutím Titanicu je to, že jeho zkušební plavba, jež neprobíhala ani na plný výkon, trvala jen 12 hodin. Ve srovnání se zkušební plavbou Olympicu je to o den a půl méně. Bylo to snad proto, že se společnost bála vypravit poškozenou loď, která by takový nápor nemusela vydržet? Nebo prostá náhoda?

Dle všeho se měl i finančník J. P Morgan plavby na poslední chvíli zdržet. Pravděpodobně se o podvodu dozvěděl a chtěl se zbavit svých rivalů, kteří byli též jedněmi z pasažérů. Poslední, co by mělo nasvědčovat tomu, že je tato konspirace pravdivá, je, že jistý pracovník lodi, jenž plavbu Titanicem přežil, na smrtelné posteli přiznal, že se opravdu místo Titanicu potopil Olympic.

Konspiračních teorií ať už o Titanicu, princezně Dianě, teroristickém atentátu na Dvojčata a spousty dalších je nespočet. Čemu věřit si však každý musí rozhodnout sám.

Lod' RMS Olympic

V létě za Shakespearem

Tereza Vágnerová, 2.D

Každý rok se v Praze, Brně, Ostravě a Bratislavě koná festival zvaný Letní shakespearovské slavnosti. První představení se konala roku 1990 za doby vlády Václava Havla a od roku 1998 probíhají každý rok. Fanoušci nejslavnějšího anglického dramatika tak mají možnost se přijít na festival podívat od konce června do začátku září.

Tohle léto jsem se rozhodla festival navštívit i já a jsem za to moc ráda. Mezi představení, která se zde hrají, patří například Hamlet, Macbeth, Bouře, Sen noci svatojánské či Zkrocení zlé ženy, jež jsem zvolila já. Dříve jsem přečetla knihu a rozhodla se zhlédnout i divadelní zpracování. Pro ty, kteří děj neznají, tak jde zkráceně o sňatek dvou sester, z nichž se ta mladší může vdát až poté, co se někdo ožení se starší sestrou. Háček spočívá v charakteru starší sestry Kateřiny, která je drzá, lehkomyšlná a rozhodně se nenechá jen tak nikým oblnout.

Již od začátku mě představení bavilo, a to tak moc, že jsem vůbec nevnímala čas. Příběh má plynulý spád, ale spoustu postav. Bála jsem se toho, že si postavy budu plést či se ztratím v příběhu, ale to se nestalo, protože herci byli skvěle sehraaní. Nemusíte se bát, že byste ztratili pozornost, jelikož hra byla protkaná

vtipnými poznámkami, kterým by se zasmál i cynik. Představení nemám co vytknout, jediné, co by nemuselo každému vyhovovat je délka představení (2h 25min) nebo sezení venku na skládacích židlích. Po zhlédnutí hry jsem si uvědomila, jak hra stará přes čtyři sta let dokáže přetrvat a být hrána až do dnešní doby. Rovněž jak je téma hry aktuální i dnes. Shakespeare hru napsal mezi lety 1594 a 1595, v době, kdy ženy začínaly získávat možnost prosazovat své názory před muži. Teď je rok 2022 a rovnost a emancipace žen patří k jedním z nejaktuálnějších témat.

Abych to celé shrnula, celý večer byl pro mě příjemným zážitkem a z představení jsem si toho hodně odnesla. Ať jste či nejste příznivci divadel, vřele vám doporučuji se jít na tento festival podívat a užít si příjemný večer s rodinou či přáteli.

Muži vynalezli všechno. - Počkej, jsi si jistý?

Lidé mají sklony si myslet, že za každý vynález, který nějak výrazněji ovlivnil historii vděčíme mužům, ale to není tak úplně pravda. Ačkoliv muži vymysleli spousty chytrých a užitečných věcí jsou zde i věci, které využíváme každý den a vůbec by nás nenapadlo za ně dávat kredit ženám.

Ada Lovelace - první programátorka

Dcera známého spisovatele Geroge Gordona Byrona, který chtěl syna, a proto o Adu a její matku po rozvodu nejevil žádný zájem. Ady matka si moc nepřála, aby Ada skončila jako její otec, a proto jí vedla opačným směrem od poezie, a to k matematice a hudbě a jelikož v té době ženy na univerzity nemohly, byla vyučována doma matkou a soukromými učiteli. Ve dvaceti letech se provdala za Williama Kinga, který se později stal hrabětem a ona tedy hraběnkou. V osmnácti letech se seznámila s matematikem Charlesem Babbagem, který byl děkanem matematické katedry v Cambridge. S Charlesem poté zůstali dlouholetými přáteli. Charles okolo roku 1843 pracoval na vynálezu takzvaného analytického stroje, což byl druh počítačového stroje sestavený z hřídele a ozubených kol. V roce 1842 napsal italský matematik Louis Menabrea francouzsky psané dílo o Babbageově stroji, a právě Ada Lovelace se nabídla dílo přeložit. Při překládání, ale připsala spousty vlastních poznámek, které ve finále byly o dost delší než původní text a ukázalo se v nich, že Ada stroji a jeho fungování rozumí asi daleko více než sám autor. Navrhla, aby stroj prováděl výpočty pomocí děrovaných štítků s instrukcemi, paměťové jednotky a další komponenty. Kromě této své práce prakticky i předpověděla, že počítačová technika bude možná k využití pro skládání hudby nebo vědeckou a grafickou práci, a proto ji lze považovat za první ženu programátorku.

Josephine Cochran - vynálezkyňe myčky

Josephine se narodila v Illinois do rodiny plné vynálezců. Její otec se podílel na výstavbě Chicaga ještě před jeho požárem a její pradědeček vynalezl parník. S jejím manželem byli z vyšší společnosti, a proto často pořádali různé večírky, po kterých zůstalo spousty nádobí, které služebnictvo nemělo tak šetrně, a proto se často nějaké poškodilo nebo rozbilo. Josephine to rozčilovalo natolik, že se rozhodla, že významnější kusy si bude mýt sama. Jenomže to ji moc nebavilo, a tak se rozhodla vynalézt myčku, která by jí práci usnadnila. V roce 1886 se pustila do práce a vytvořila první pořádnou myčku, která sice nebyla ani zdaleka, tak úsporná jako myčky dnes a ze začátku měla problém se s ní i prosadit, ale v roce 1893 na Světové výstavě díky podpoře 200 různých žen se o její mycí stroj mohly hotely a restaurace poprat. Dlouho sice byla poptávka po jejích myčkách jen u velkých provozů a do domácností moc ne kvůli ceně a spotřebě horké vody, ale s časem přišla spousta vylepšení. Po její smrti její firma několikrát změnila majitele a jméno, a nakonec se pod jménem KitchenAid stala součástí značky Whirlpool.

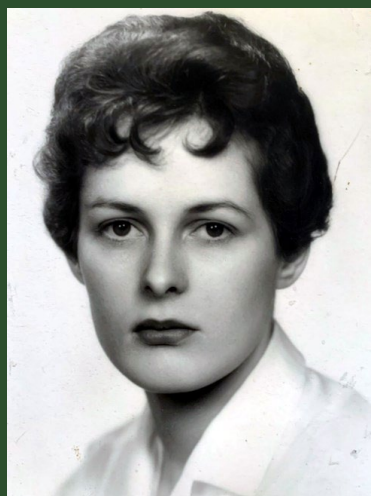

Anna Connelly - vynálezkyňe požárních úniků

A to jste věděli, že za moderní požární schodiště vděčíme ženě? Už v době, kdy ženy stále nemohly volit nebo chodit do práce si Anna Connelly podala žádost na vlastní patent. V roce 1887 si Anna nechala patentovat ocelové požární schodiště v Americe, aby se tak lépe předcházelo umírání v panelových domech. Anny vynález byl přelomový, protože panelové domy činil bezpečnějšími díky venkovnímu schodišti, které mělo předcházet padům z vysokých pater nebo mělo sloužit jako nouzový východ. Anna Connelly byla mezi prvními americkými vynálezkyňami, která díky svému vynálezu zachránila spousty životů, ale přesto stejně není někdo všem známý.

Margaret A. Wilcox - inženýrka, která nám přinesla topení do aut

V době, kdy Margaret vymyslela topení do aut bylo velmi těžké být strojním inženýrem, a to ještě, když jste byla žena. Margaret A. Wilcox se narodila v roce 1838 a celý život strávila vymýšlením různých přístrojů, které by jí ulehčily život. Okolo jejích dvaceti let si všimla problému. Lidé, kteří řídili nebo jezdili ve vlacích (protože to byl jediný dopravní prostředek tohoto typu v té době) měli vždycky zmrzlé prsty, když se ochladilo. A Margaret začala experimentovat a přemýšlet, jak dostat teplo do vagónů, což do té doby ještě nikoho nenapadlo. Svůj tehdejší nápad si nechala v roce 1893 patentovat a už za něj mohla dostat všechn kredit, co jí náležel, protože od roku 1893 si ženy mohly nechat patentovat nápady pod svým jménem, a ne pod manželovým. Její nápad sice nebyl dokonalý, protože teplotu by nebylo, jak regulovat a pak bylo na výběr mezi zmrzlými nebo „uvařenými“ prsty. Ale i tak byl její nápad přelomový, protože podle jejích návrhů o pár let později začal Ford vyrábět svá vytápěná auta.

Grace Brewster - geniální matematicka a počítačová inženýrka z Yale

Grace Hopper byla počítačová průkopnice a námořní důstojnice, která v roce 1934 získala doktorát z matematiky na Yale. Později matematiku sama vyučovala, ale po bombardování Pearl Harboru se rozhodla vstoupit do armády. Nejdříve byla odmítnuta pro svůj věk a výšku, ale nakonec stejně dostala výjimečný povolávací list do námořnických ženských rezerv. Po splnění šedesátidenního výcviku jí přiřadili k vědcům na Harvardské univerzitě, kde měli pracovat na prvním elektromechanickém počítači v USA. Pracovala přímo pod vynálezcem onoho počítače Howardem Aikenem, který počítač MARK 1 vynalezl. Grace a její kolegové pracovali na tajných kalkulacích, které měly ve válce pomoci. Počítali trajektorie raket nebo dostřelové plochy pro protiletectká děla. Grace také později sepsala 561 stránkový návod na používání MARK 1. Po válce se už k vyučování nevrátila a zůstala v rezervách armády, protože jí kvůli věku nechtěli přijmout jako aktivního námořního důstojníka. Od roku 1946 až do roku 1949 pracovala na MARKU 2 a MARKU 3. V roce 1949 se přidala ke společnosti, která se zabývala výrobou počítačů, a to později už pouze elektronických stále pro armádu. V roce 1950 se pak zbývali už sériovou výrobou komerčních elektronických počítačů. V té době se Grace začala zajímat o nové metody kódování počítačů. V roce 1952 vynalezla první kompilátor (překladač programového jazyka), což byl důležitý krok pro moderní programátorské jazyky. O rok později pak přišla s nápadem psát programy pro počítače ve slovech místo symbolů, díky čemuž by byli počítače přístupnější i lidem, kteří nebyli počítačová inženýři. Grace nebyla pouze geniální matematicka a počítačová vědkyně, ale i skvělá učitelka a v roce 1980 řekla, že jejím největším úspěchem bylo, co všechno naučila ty mladé lidi za všechny ty roky, a ne že vynalezla první kompilátor. Během její kariéry stále zůstala v rezervách armády

do roku 1966, kdy jí skoro až donutili, aby odešla, ale jen o pár měsíců jí povolali zpět, a to do aktivní služby, kde zůstala až do roku 1985 jako nejstarší sloužící důstojník v americké armádě. V tomto roce ještě šla pracovat jako konzultantka do další počítačové firmy, kde zůstala až do její smrti v roce 1992.

Samozřejmě, že těchto pět žen nejsou ani v nejmenším všechny ženy, které nějakým způsobem přispěly k chodu naší společnosti. Pro představu a zajímavost jich tu ještě pár uvádíme, ale i tak nejsme ani v půlce. Až příště budete mít dějepis a obdivovat, co všechno muži neobjevili a nevymysleli, myslte i na všechny ty ženy díky, kterým jsme dneska tam, kde jsme.

Jeane Villepreux-Power – akvárium

Margaret Knight – přístroj na výrobu papírových tašek

Mary Anderson – stěrače aut

Melitta Benz – filtr na kávu

Florence Parpart – elektrická lednička

Nancy Johnson – přístroj na výrobu zmrzliny

Sarah Mather – teleskop a lampa v ponorkách

Mary Walton – systém na zredukování hluku vlaků, komín na lokomotivu

Elizabeth Magie – první hra Monopoly

Mary A. Delaney – oddělitelný obojek pro psy

Lillian Gilbreth – pedál na zvednutí víka u koše

Katharine Blodgett – málo reflektivní sklo

Tabitha Babbitt – cirkulární pila

a spousty dalších...

Leaping Bunny Programme

Na světě existuje spousta různých značek a společností, které zaručují vysokou kvalitu, nízkou cenu, nebo doporučení od devíti žen z deseti. Které značky nám ale také zaručí, že jejich produkty se netestovaly na zvířatech?

Vendula Gráfová, 3.C

Není tajemstvím, že zejména v kosmetickém průmyslu se testování na zvířatech uplatňuje ve velké míře. Nemusí jít ale nutně jen o značky s kosmetickými produkty. Tento typ testování se objevuje například i při výrobě čistících prostředků.

V souvislosti s rostoucím odporem k tomuto problému mezi lidmi byl roku 1996 založen program Leaping Bunny Programme. Tato organizace uděluje jediný mezinárodní certifikát zaručující netestování produktů na zvířatech.

Postupem času si ale jednotlivé firmy utvářely vlastní kodexy a přestože své výrobky označovaly nejrůznějšími logy o netestování na zvířatech, realita mohla být úplně jiná. Několik organizací zabývajících se ochranou zvířat sestavilo CCIC koalici (Coalition for Consumer Information on Cosmetics) utvářející jediný mezinárodní standard a mezinárodně platné logo.

CCIC zakazuje testování na zvířatech v JAKÉKOLI FÁZI výroby. Organizace ho uděluje na JEDEN rok.

Aktuálně je na světě 2380 značek s tímto certifikátem.

Seznam značek s uděleným certifikátem naleznete na oficiálních stránkách Leaping Bunny Programme leapingbunny.org

TM

Jak maturanti vidí GULZ?

Marína Sekyrková, 3.C

Pro uskutečnění tohoto článku byl vytvořen dotazník pro maturanty 2022 z naší školy. Společně tak nahlédneme, jak tito lidé vidí GULZ po 4 letech studia.

Co se vám jako první vybaví, když se řekne GULZ?

„Směs pocitů, která naplňovala můj život poslední 4 roky - stres, únava, nuda, ale i smích a nově získané vědomosti.“

„Chození do třetího patra v 8 ráno.“

„Krásné vzpomínky na trochu šílené čtyři roky.“

„4 roky, kdy jsem sama bojovala se sebou a na té škole mi hledání sama sebe nikdo neulehčoval.“

3 slova, kterými byste popsali vaše 4 roky na GULZu?

„Přátele, covid, nepochopení.“

„Náročný, covid, smích.“

„Nepopsatelné, nezapomenutelné, radostné.“

„Štěstí (hlavně u maturity), sranda, nicnedělání.“

Vaše oblíbená vzpomínka na GULZ?

„Přestávky a trávení času se spolužáky.“

„To je jako vybírat oblíbenou rybu v latoru s lososy. Ale kdybych si musela vybrat, tak asi ty, které mám nejvíce v paměti: maturitní ples a rozloučení s učiteli.“

„Celý maturitní ples a hodiny s paní prof. Červenskou.“

„Laborky a plesy.“

Kdybyste se znovu ocitli v 9. třídě a vybírali si, kam půjdete na střední školu. Vybrali byste si GULZ znovu?

„Určitě by to byla jedna z možností. A ačkoliv v nejmenším nelituji, že jsem prošla čtyři roky GULZem, podruhé bych si výběr školy promýšlela více.“

„Nejspíš ano. Přestože s určitými profesory a celkově s vedením školy jsem nebyla úplně spokojená, na druhou stranu, někteří vyučující byli super a ráda na ně a na ty 4 roky na GULZu budu vzpomínat.“

„Na gulzu jsem zjistila, že nejsem úplně studijní typ, tak bych asi zvolila nějakou SOŠ. Ale kdybych chtěla znovu na gympl, gulz bych si určitě vybrala.“

„Ano kvůli lidem/ ne kvůli systému.“

Jaká mimoškolní akce se vám líbila nejvíce?

„Výlet, který jsme dostali jako odměnu za vítězství Nejlepší třídy roku.“

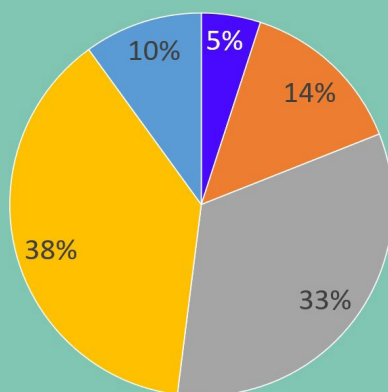
„Ples samozřejmě :D nebo zoo.“

„Asi lyžák, ale tenkrát jsme se ještě neznali tolik... ve druháku nebo ve třetáku by to bylo určitě lepší, ale i tak to bylo hodně fajn, v tom prváku byla ta atmosféra taková uvolněná oproti například 3. a 4. ročníku, kdy už se blíží maturita.“

„Rozhodně sbírka pro Ukrajinu.“

„Sportovní kurz - máte spoustu možností, jak strávit večer (další den při běhu na 1500 metrů ale někteří litují, jak ten večer strávili).“

Jak byste zhodnotili školní jídelnu? (známkování jako ve škole... 1 - nejlepší, 5 - nejhorší)

■ 1 ■ 2 ■ 3 ■ 4 ■ 5

Z jakých předmětů jste maturovali?

„Čeština, angličtina, španělština, biologie“

„Biologie, chemie, angličtina, čeština a matematika plus“

„Matematika, fyzika, čeština, ajina“

„Čeština, ajina, zsv, zeměp“

Jak dlouho trvaly vaše přípravy na maturitu?

„Jelikož se u maturity využily znalosti, které ani nevím, kdy jsem za svůj život získala, tak bych řekla, že každý den mého života. Ale aktivně, sezení u učebnic, bych řekla, že dohromady tak měsíc, dva, maximálně tři.“

„Otázky na zsv a zeměpis jsem měla koupené od bývalých studentů, češtinu a angličtinu jsem si dělala sama průběžně během 4. ročníku. Ale otázky jsem se začala učit až na začátku svaťáku. Takže samotné učení mi trvalo cca 2-3 týdny.“

„Já už nevím, asi tak 4 dny.“

Jaké byly vaše první pocity po maturitě?

„Že bych za 5 dostat neměl, a tak jsem byl spokojenej.“

„Nepamatuji si, slavila jsem :-).“

„Spadl mi obrovský kámen ze srdce a také trochu pocit strachu z konce.“

„Úleva, konečně konec a volno.“

Co byste doporučili/vzkázali maturantům 2023?

„Začni se brzo učit, ne ale pouze stylem učebnicového sezení. A všem hodně štěstí, hlavně žádný nervy, svět se nezboří (teda pokud se o něj budou starat xD).“

„Je to spíš jako pokec s kámošem učitelem, kde mluvíte spisovně. Není potřeba se s tím tak stresovat.“

„Nenechte se vystresovat učiteli, když do maturity máte ještě několik měsíců/týdnů/dnů.“

„Udělejte si hlavně rezervu před maturitou na opakování, učení se těžších otázek, 2 týdny před maturitou už se člověk moc nenaučí, spíš je lepší si jen opakovat čím víc se blíží maturita.“

Co byste vzkázali studentům GULZU?

„Aby vydrželi v tvrdém studiu, i když se jim to může zdát jako nemožné a těžké.“

„Vydržte to tam, a hlavně tu školu neberte moc vážně. Užívejte si ten čas strávený se svými kamarády a nehroťte známky. Po maturitě vážně nikoho nebude zajímat, co jste měli na vysvědčení ve druháku.“

„Snažte se si vážit každodenních dobrých momentů, i když vám přijdou sebemenší.“

„Bojujte a nenechte si říkat, že něco není pro vás, když si za tím půjdete zvládnete vše a vnímejte lidi okolo sebe.“

„Bratři a sestry, rozhodně nejsem tím, kdo by měl někomu radit, jelikož sám budu na GULZ vzpomínat jako na období, které bylo občas velmi krásné a veselé ale taky plné někdy i obrovských chyb. Vím také, že někdy si prostě člověk nechce nechat poradit a musí si některé věci prožít na vlastní kůži. I přes to všechno vám ale chci říct, abyste byli a užívali si se svými kamarády, poznávali nové věci a lidi a prostě žili úplně naplno, kdy to jenom jde. Někomu se to možná bude zdát jako kecy, ale věřte, že opravdu dobře vím, jaké to je najednou být úplně sám a nemít nic, a že mít někoho blízkého, s kým budete vzpomínat na kde jakou kravinu, je k nezaplacení.“

Co byste vzkázali profesorům GULZu?

„Miluju Herejka a Ficzu.“

„Otevřete se, naslouchejte studentům, protože to většině z vás chybí a vaše zarputilosti dokážou způsobit víc problémů a strachů, než si dokážete představit. Nežijete v lehké době, a i člověk, co vypadá tvrdě, někoho může potřebovat víc, než to vypadá.“

„Někdy by to chtělo ukázat i lidskost.“

„Děkuji vám za všechnu trpělivost s námi žáky, celkově i v době online výuky a za trochu humoru během studia. Buďte na vaše žáky milí :-).“

Oxymoron existence

Anna Lauermannová, 3.A

Tvář – přelud

Myšlenka – klam

Hlas – neduh,

co sluchu mému brání

Klání strážní shazuje ze strání

Bez stání, bez stájí zatlačuje zastání

dřív, než se zastaví,

dřív, než započne

Zrak – snění

Vůně – lež

Dotyk – nalhávání,

co citu mému brání

Jak meč mocných mečířů v močálu se máčím

Jak vratká věž z větviček větříčkem se vábím

Jako vějička, vějířek, větička věnování

se odvanu

Rozhovory s naší školou - 5. díl

Karel Kocourek, 3.C

Moderátor: Dovolte mi Vás, vážené čtenáře, přivítat při opětovně se vracejícím interview s částmi naší školy. Protože ačkoli si to často neuvědomujete, neskutečné množství malých věcí drží naši školu pohromadě. Například hřebíky. Ano, ty malé roztomilé hřebíčky drží na nohou, tedy na stěnách, našeho dnešního hosta. Nebýt jí, nevyvěsíte si třídní fotku nebo třeba školní řád. Pozor, není to ta z Mrazíka, přivítejme Nástěnku!

Nástěnka: Děkuji za přivítání. Je to od vás hezké.

Moderátor: To víte, je to moje profese. Ale dnes tu jsme, abychom se něco dozvěděli o vaší profesi. Co vás k ní motivovalo?

Nástěnka: Tak mně moje maminka, Tabule, vždycky říkala, že akorát ležím a nic nedělám. A abych jí dokázala opak, začala jsem si hledat práci.

Moderátor: A práce jako nástěnka byla vaše první volba?

Nástěnka: V podstatě ano. Z mých kariérních testů vycházelo, že se nejlépe hodím na rohožku nebo dlažební kostku.

Moderátor: Prosím vás, jak je to možné?

Nástěnka: Byly to totiž jediné profese, u kterých se dalo nonstop ležet.

Moderátor: Aha...

Nástěnka: Ale pak mi došlo, že to nebo ono znamená, že po mně budou lidi šlapat a to jsem zkrátka nemohla připustit.

Moderátor: A pak vás tedy napadlo, že se aspoň můžete jako nástěnka opírat o zed'?

Nástěnka: Ne ne, já chtěla být někde venku a na vzduchu. To mi byla doporučena práce vývěsné tabule. Jenže když jsem zjistila, že mě pověsí vysoko a budu se houpat ve větru, odmítla jsem.

Moderátor: A teď už přijde na řadu nástěnka, však?

Nástěnka: Teď už ano.

Moderátor: A co vás na vaší práci nejvíce baví?

Nástěnka: Všechno! Pořád na mě vyvěšují nové a nové věci a pak chodí kolem a se zájmem se na mě koukají.

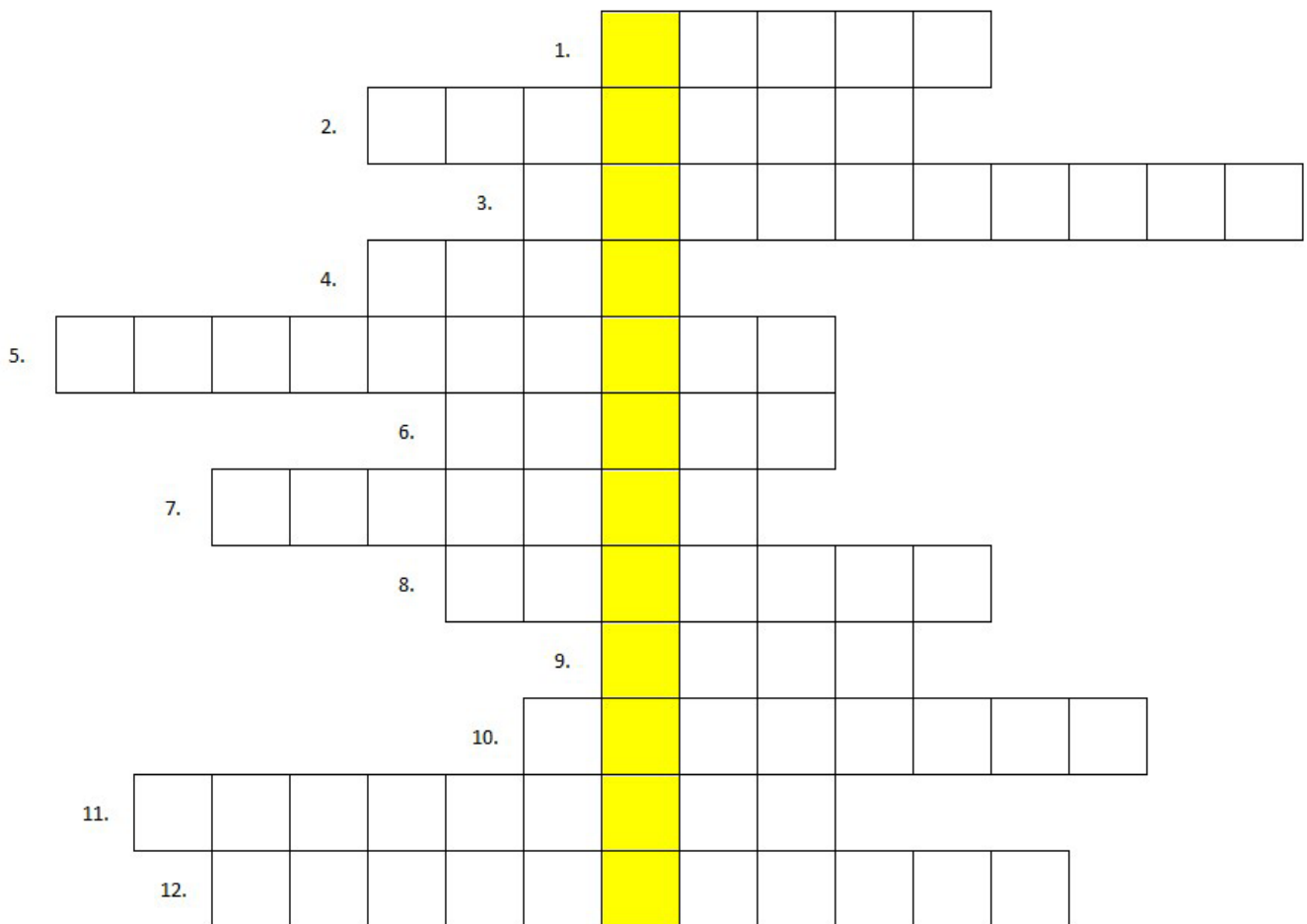
Moderátor: A jaké věci jsou na vás vyvěšeny aktuálně?

Nástěnka: Aktuálně? To plním smutnou povinnost... Sundali mě ze stěny a stojím před vrátnicí. A všem tam s bolestí v srdci oznamuji naši velkou ztrátu. *vzlyk*

Moderátor: Tak to je velmi záslužná práce. Budiž jí země lehká, bude nám všem chybět.

Ó, neplačte prosím, to bude dobré. Vždyť takový je život. Teď je jen naším údělem, abychom nezapomněli. Tak, to pro dnešek musí stačit, milí čtenáři, a budu se na Vás těšit opět v dalším rozhovoru.

Podáte mi prosím někdo kapesník?

Anna Lauermannová

1. Kanadský národní strom
2. Mořští savci, do kterých řadíme např. kosatky, velryby, delfíny nebo plejtváky
3. Bývalá britská premiérka přezdívána jako „Železná lady“
4. Secesní malíř a designér
5. Zásah, vpád cizím slovem
6. Největší japonský ostrov
7. Autor Hobita a Pána prstenů
8. Zkamenělé pozůstatky živočišného nebo rostlinného původu
9. Vynálezce telefonu
10. Nejvyšší představitel ČNB (funkce)
11. Renesanční soubor sta novel od Giovanni Boccaccia
12. Česká mistryně světa, bronzová olympijská medailistka a svého času držitelka světového rekordu ve vrhu koulí

TAJENKA: Největší město Jihoafrické republiky - _____

**Chceš být součástí koloběhu
našeho časopisu?**

Možná hledáme právě tebe!

**Aktuálně nabíráme nové
redaktory, kteří se nebojí
napsat svůj názor.**

**Chceš se přihlásit nebo
jen získat více informací?**

**Napiš nám na Instagram
a my se budeme těšit!**

ČASOPIS CHAOS

NÁŠ INSTAGRAM

